

jeg have godt af et Stykke og finde det meget opbyggeligt, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at jeg absolut skal være i Kjøbenhavn for at faae det at see. Naar jeg boer i Syfland kan jeg ikke mærke Noget til Theatret, om jeg ogsaa ventebe derpaa hele Aar igjennem; jeg kan kun læse om det i Aviserne, men det er som bekendt meget tørre Referater, man der faaer om det. Jeg kan derfor ikke indrømme, at man absolut skulde give store Pengemidler bort for at vedligeholde Mindet om Holberg og Dehlsenslæger; jeg troer aldrig, at disse Mænd ville blive glemte, selv om vi intet kongeligt Theater havde.

F. Nielsen: Den ærede Taler har noget misforstaaet mig, naar jeg talte om den middelbare Nytt, som Theatret bragte for hele Landet derved, at de Mænd, der havde seet Digterværkers Fremstilling der og vare paa-virkede deraf, senere spredte sig ud over hele Landet, hvorved de paa mangehaande Maader kom til at meddele det Indtryk, som de selv havde modtaget.

Hasle: Jeg ønskede gjerne at rette et Spørgsmaal til den ærede Minister. Dette Tab af 17,000 Rb. har jo fundet Sted, men jeg vil tillade mig at spørge, hvorledes det er blevet dækket? Thi jeg troer, at dette har stor Betydning. Der staaer her i Motiverne: „Theatrets Trang til det her omhandlede ekstraordinære Tilflug behøver Ministeriet ikke nærmere at oplyse, da det er bekendt, at Theatret ved Afslutningen af Regnskabsaaret 1862—63 den 30te Juni 1863 havde en Underbalance af 30,057 Rb. 48 s.“. For Enhver, der har fulgt Finansregnskaberne, vil det være bekendt, at Theatrets Underbalance aarlig er bleven større og større. I Regnskabsaaret 1860—61 endte Theatret med en Underbalance af 6,846 Rb., i 1861—62 med 15,153 Rb. og i 1862—63, som det sees af Motiverne, med Noget over 30,000 Rb. Det forekommer mig, at der er en saa alvorlig Tilbagegang i Theatrets

finansielle Status, at det Spørgsmaal ligger for, om der ikke maa gjøres et alvorligt Skridt. Dersom disse 17,000 Rb. kunde midlertidig dækkes, vilde jeg derfor hælde til at nægte dem nu, for at det klart kan komme til at træde frem, hvor stor Underbalancen er, og hvor nødvendigt det vil være at tage alvorlige Forholdsregler. Det synes jo nok meget lovende, hvad den høitærede Minister sagde, at der bliver taget strenge Forholdsregler for at undersøge den hele økonomiske Forfatning og bevirke en Forbedring i den, men det er allerede bemærket af en æret Taler (Sensen), at vi alt have hørt dette, dengang Ministeriet ønskede et Tilflug af 50,000 Rb. til Theatret uden at give noget detailleret Budget derover. Der blev dengang afgivet den Erklæring fra Ministerbordet, at naar Theatret fik et Tilflug af 50,000 Rb. med fri Raadighed over Brugen, saa skulde der ikke kræves Mere. Smidlertid have vi seet, hvorledes Status er bleven slettere og slettere, uagtet Tilflugget er gaaet langt ud over de 50,000 Rb. Ved Lov af 16de Februar 1861 blev der efter Kultusministerens Ønske givet det Ret til at give Sædtillæg, og det blev bestemt, at dertil kunde anvendes 15,000 Rb. af Finansskassen. Disse 15,000 Rb. bleve nu ogsaa bevilgede for 1861—62, men uagtet Ministeren havde det i sin Haand at bestemme Grændsen for Sædtillæget, overstredes dog det bevilgede Beløb med 9,538 Rb. Dette synes ikke at være meget lovende, i Særdeleshed naar man seer hen til, hvorledes det er gaaet senere. I det Hele taget er Theateraaret 1861—62 ganske betegnende. I det Aar blev Underflugget betydelig forstørret, uagtet Indtægten var 13,738 Rb. mere end kalkuleret, idet der foruden den omtalte Meerudgift til Sædtillæg, tillige var en forøget Udgift af over 10,000 Rb. til forskjellige Gjenstande. Jeg troer derfor, at der, naar vi see, hvorledes Theatrets Udgifter i de sidste Regnskabsaar ere blevne forøgede, er god Grund til, at hele Theater-sagen tages under alvorlig Drøftelse, og ikke blot behandles gjennem Finansloven, men ved